

Nr 48.

Uppläst och godkänd i Första kammaren den 26 april 1912.
» » » i Andra kammaren den 26 april 1912.

Riksdagens skrifvelse till Konungen, i anledning af Riksdagens år 1911 församlade revisorers berättelse angående verkställd granskning af statsverkets jämte därtill hörande fonders tillstånd, styrelse och förvaltning under år 1910.

(Statsutskottets utlåtande nr 18.)

Till Konungen.

Efter pröfning af hvad Riksdagens nästlidet år församlade revisorer rörande verkställd granskning af statsverkets jämte därtill hörande fonders tillstånd, styrelse och förvaltning under år 1910 uti afgifven berättelse anmält samt vederbörande förvaltande verk och myndigheter uti däröfver afgifna förklaringar hos Eders Kungl. Maj:t andragit, får Riksdagen i nedan nämnda ärende anföra följande.

Domänstyrelsen.

Beträffande domänstyrelsens räkenskaper hafva revisorerna i 8 § under nionde hufvudtiteln gjort följande framställning:

Bihang till Riksdagens protokoll 1912. 14 saml. 19 häft. (Nr 48.) 1

»Redan för lång tid tillbaka fästes uppmärksamheten å behovet af åtgärder från kronans sida för reglering af flottleder i vattendragen inom Norrbottens län. Sedan på grund af kungl. bref den 7 februari 1873 undersökning af vattendragen blifvit verkställd och förslag till deras flottbargörande upprättats, utbjöds till försäljning afverkningsrätt å vissa kronoparker med skyldighet för virkesköpare att på egen bekostnad ombesörja de för vattendrags reglering erforderliga arbeten. Snart visade det sig dock, att det i längden skulle för staten blifva fördelaktigare, om dylika anläggningar blefve utförda på dess bekostnad, och med afseende härå uppfördes å 1885 års reservationsanslag till kronoskogarnas förvaltning ett anslag å 23,000 kronor till inrättande af flottleder i Norrbottens län. Då emellertid kostnaderna uppgingo till betydande belopp och härför erforderliga medel egentligen vore att betrakta som förlagskapital, hvilket jämte sex procent ränta genom inflytande amorteringsafgifter å flottgodset efter hand komme att återgäldas och därför ej borde sammanblandas med reservationsanslaget till kronoskogarnas förvaltning och befrämjande af skogsväsendet i allmänhet, anvisade Riksdagen på förslag af Kungl. Maj:t för hvartera af åren 1891 och 1892 ett extra anslag af 100,000 kronor för bestridande af kostnaderna för reglering af flottleder i Norrbottens län, hvarjämte Riksdagen medgaf, att de afgifter, som lades å flottningen, finge för enahanda ändamål disponeras.

Till reglering af flottleder har Riksdagen sedermera anvisat åren 1896 och 1897 50,000 kronor och för hvar af åren 1898—1907 100,000 kronor samt därvid och alltjämt sedermera förordnat, att inflytande flottningsafgifter må användas för samma ändamål.

I afseende å medlens tillgodogörande har Riksdagen beslutit anslagets utsträckande år 1898 till flottleder inom Kopparbergs län, år 1902 till flottleder inom Västerbottens län, år 1904 till flottleder inom öfriga norrländska län samt Örebro och Västmanlands län, hvarefter Riksdagen slutligen år 1908 beslöt att hvad som funnes disponibelt å ifrågavarande anslagsmedel skulle få användas till enahanda ändamål utan begränsning till vissa län, och har Riksdagen sedermera alltjämt fattat enahanda beslut i fråga om medlens användande.

Enligt hvad revisorerna inhämtat funnos å anslaget disponibla

vid 1907 års utgång	kronor	626,733: 63,
» 1908 »	»	»	741,095: 98,
» 1909 »	»	»	702,105: 33,
» 1910 »	»	»	561,527: 79.

Af förestående tabell inhämtas att statsverket under år 1910 från reglerade flottleder haft en inkomst af 68,935 kronor 72 öre samt att för reglering af flottleder samma år utbetalts 209,513 kronor 26 öre.

Såsom af hvad ofvan anförts framgår, hafva högst betydande belopp anvisats till reglering af flottleder dels såsom bestämda anslag och dels genom rätt till disposition för ändamålet af de afgifter, som lagts å flottningen. De öfver dessa medel upplagda räkenskaper hafva revisorerna icke funnit vara så förda, att man af dem kunnat vinna önskvärd öfverblick öfver de inflytande medlen och deras användning. Särskildt hafva revisorerna funnit anmärkningsvärdt, att af räkenskaperna icke kunnat utrönas, huru stor del af de för ifrågavarande ändamål disponibla tillgångar utgöres af anslagsmedel och till huru stor del amorteringsavgifter ingå däri, än mindre i hvad mån sådana avgifter belöpa på de olika flottningslederna och deras särskilda distrikt.

I detta sammanhang hafva revisorerna velat meddela, att, enligt hvad revisorerna inhämtat, domänstyrelsen i vissa fall funnit skäligt besluta, att amorteringsavgift icke skall påläggas virke, som, härrörande från kronans skogar, framflottas i på kronans bekostnad uppressad och byggd flottled, som icke varit att hänföra till vattendrag, som förklarats för allmän flottled. Då emellertid ett sådant beslut, om än af särskilda förhållanden föranledt och med kronans fördel förenligt, icke synes stå i öfverensstämmelse med Riksdagens vid ofvannämnda medels anvisande uttalade förutsättning i fråga om amortering af kostnaden för flottleders reglering, hafva revisorerna velat därå fästa uppmärksamheten.

I § 10 af gällande flottningsstadga den 30 december 1880 föreskrives, att de, som låta flottgods löst framflyta i allmän flottled, skola vara pliktiga att i gemensam flottning delta och skola för sådant ändamål utgöra en förening, där deltagarnas inbördes förhållande bestämmas genom reglemente, som Konungens befallningshafvande fastställer. Föreskrifter äro vidare lämnade såväl rörande styrelsens åliggande att fördela kostnaderna för flottningen, hvilka, om flottleden är indelad i distrikt, skola fördelas distriktvis, som ock beträffande påföljd för försummelse att fullgöra inbetalning af flottningssumgälder m. m.

I fråga om redovisningen och förvaltningen af inflytande avgifter för flottning i flottled inom Norrbottens län finnas särskilda föreskrifter meddelade i kungl. brefvet den 27 november 1896, enligt hvilket förordnats, att i reglementet för flottled i detta län skall intagas bestäm-

melse därom, att flottningsföreningsstyrelse skall vara skyldig att å viss tid till Konungens befallningshafvande i länet inleverera för flottledens amortering bestämda afgälder och för kontrollen häröfver samtidigt insända en på noggrant förda räkenskaper grundad uppgift å den virkesmängd, som för hvarje virkesägares räkning blifvit under året flottad, samt å de härå belöpande amorteringsafgälder, äfvensom att vid anfordran hålla flottningsräkenskapen tillgänglig för vederbörande skogstjänstemän, hvilka genom Konungens befallningshafvandes försorg böra erhålla del af förenämnda uppgift för granskning.

Under förutsättning att flottningsföreningar funnes bildade vid samtliga de vattendrag, hvilka flottbargjorts genom anslag af statsmedel och blifvit förklarade för allmänna flottleder, borde dessa bestämmelser, hvilka emellertid gälla endast för Norrbottens län, vara fullt tillfredsställande. Men i åtskilliga fall hafva, såvidt revisorerna kunnat inhämta, flottningsföreningar för dylika vattendrag icke blifvit bildade, änskönt flottning i desamma under flera år bedrifvits. I sådant fall hafva afgifter af enskilde virkesägare insatts å vederbörande länsstyrelses räkning hos riksbankens afdelningskontor. Men huruvida tillbörlig kontroll därvid kunnat hållas öfver det inbetalda beloppets riktighet, torde vara svårt att afgöra, i synnerhet som fall förekommit, då i levereringsreversalet upptagits allenast den insatta afgiftens belopp utan angifvande af myckenheten flottadt timmer, än mindre af antal flottade enheter efter antagen beräkningsgrund.

Visserligen innehåller revirförvaltarnas skogsmedelsförteckningar för revisionsåret uppgifter öfver de å flottande belöpande flottningsafgälder, men dessa uppgifter hafva icke kunnat jämföras med inbetalda och i räkenskaperna redovisade belopp, då det visat sig, att inbetalningar för flottning under år 1909 först under följande år ägt rum och att afgift till flottning år 1910 icke influtit under året, ehuru betalningen skolat erläggas det år, då flottningen verkstälts.

Att bestämmelserna i flottningsstadgan och ofvanberöda kungl. bref icke efterlevats, har visat sig däraf, att afgifterna stundom erlagts af den flottande själf, under det att vissa afgifter, sannolikt afseende annat flottgods än virke, afverkadat från statens skogar, inlevererats af flottningsförenings syssloman.

Till belysande af huru förhållandena i förevarande hänseende kunna gestalta sig få revisorerna i afskrift bifoga dels Kungl. Maj:ts befallningshafvandes i Norrbottens län skrifvelse den 26 september innevarande år till domänstyrelsen jämte därvid fogadt, inför länsstyrelsen den 24 i samma månad fördt protokoll, och dels domänstyrelsens skrifvelse

till Kungl. Maj:ts befallningshafvande den 29 i nämnda månad, samtliga handlingar afseende flottning i Parkajoki vattendrag.

Genom uppställande af betryggande villkor vid försäljning af virke från statens skogar skulle möjligen kunna åstadkommas, att amorteringsafgifter för flottning af sådant virke varda behörigen erlagda, men däremot torde det kunna dragas i tvifvelsmål, huruvida säkerhet förefinnes för att amorteringsafgifter för virke från enskilda skogar, hvilket flottats i allmänna flottleder, verkligen komme statsverket till godo.

Det är af stor vikt icke allenast, att staten erhåller ersättning för den kostnad, som nedlagts å reglering af flottleder, utan än mer att dylika kostnader varda i vederbörlig ordning amorterade, hvarigenom ökad möjlighet kan beredas att i de aflägsna trakter, hvarom nu särskildt är fråga, ur skogarna uttaga mindre virke till åstadkommande af en af de viktigaste förutsättningarna för en god skogsvård. Med afseende härå hafva revisorerna icke velat underlåta att fästa uppmärksamheten på det enligt deras förmenande otillfredsställande sätt, på hvilket det nu synes vara sörjdt för tillvaratagande af omförmälda viktiga statsintressen.

Slutligen hafva revisorerna velat framhålla, att en närmare undersökning synes böra åvägbringas för utrönande huru ofvan angifna förhållanden lämpligast må kunna ordnas för att bringas i öfverensstämmelse med de förutsättningar, på hvilka bedrifvandet af flottning i allmän flottled enligt gällande flottningsstadga är byggdt.»

Beträffande de af revisorerna åberopade handlingarne angående flottning i Parkajoki vattendrag får Riksdagen hänvisa till revisionsberättelsen.

Domänstyrelsen har den 18 januari 1912 i ärendet afgifvit utlåtande och därvid anfört följande:

»I underdånig skrifvelse den 16 december 1889 anmälde domänstyrelsen att styrelsen på förekommen anledning föranstaltat att syn jämligt gällande flottningsstadga hållits uti bland andra Svärdälvens och Nuortijaurebäckens vattendrag i Norrbottens län och att i anledning däraf Eders Kungl. Maj:ts befallningshafvande i länet i meddelade utslag föreskrifvit den ordning, i hvilken vattendragen skulle regleras och flottningen däri bedrifvas. Det hade därvid bland annat bestämts att till ersättande af de kostnader, som flottledernas reglering komme att draga, å hvarje flottad timmerenhet skulle läggas en afgäld, beräknad i förhållande till virkesmängden efter 10 års amortering med 6 procents ränta å oguldet kapital. På anförda skäl ansåg domänstyrelsen det fördelaktigast att nämnda flottledsanläggningar utfördes genom statens försorg, för hvilket ändamål skulle erfordras särskildt anslag, hvilket, såsom egentligen varande ett förlagskapital som jämte 6 procent ränta genom

inflytande amorteringsafgälder å flottgodset efter hand komme att återgäldas, likväl ej syntes böra sammanblandas med reservationsanslaget för kronoskogarnas förvaltning utan förvaltas såsom en särskild förlagsfond för reglering af flottleder, som berörde kronans skogar i Norrbottens län. På anförda skäl hemställde domänstyrelsen, att ett anslag af 100,000 kronor för hvar och ett af åren 1890 och 1891 måtte anvisas såsom förlagsfond för omförmäldt ändamål.

Sedan Eders Kungl. Maj:t i nådig proposition angående statsverkets tillstånd och behof föreslagit Riksdagen år 1890 att för bestridande af kostnaderna för reglering af flottleder i Norrbottens län måtte anvisas ett extra anslag för år 1891 å 100,000 kronor, äfvensom att det skulle medgifvas att de afgifter, som lades å flottningen, finge för enahanda ändamål disponeras, och Riksdagen lämnat bifall till hvad Eders Kungl. Maj:t sålunda föreslagit, meddelade Eders Kungl. Maj:t i nådig skrifvelse den 6 juni 1890 domänstyrelsen bland annat detta Riksdagens beslut till kännedom och underdånig efterrettelse.

Vid ärendets föredragning inför Eders Kungl. Maj:t hade vederbörande departementschef, som i öfrigt varit ense med domänstyrelsen i fråga om hvad styrelsen uti ärendet i underdånighet hemställt, emellertid ansett sig icke kunna förorda bildandet, på det af domänstyrelsen föreslagna sätt, af en särskild förlagsfond för bestridande af berörda kostnader. Det hade syntts departementschefen under dåvarande förhållanden för ändamålet tillfyllest, att för bestridande af omförmälda kostnader å extra stat för 1891 anvisades ett extra anslag till belopp af 100,000 kronor, och hade detta departementschefens uttalande till statsrådsprotokollet icke föranlett till någon erinran från Riksdagens sida.

I nådigt bref den 29 maj 1891 har Eders Kungl. Maj:t meddelat domänstyrelsen att Riksdagen för bestridande af kostnaderna för reglering af flottleder i Norrbottens län anvisat ett extra anslag äfvenledes för år 1892 å 100,000 kronor, äfvensom medgifvit att de afgifter, som lades å flottningen, finge för enahanda ändamål disponeras.

Sedermåra har Riksdagen för berördt ändamål anvisat för hvar och ett af åren 1896 och 1898 50,000 kronor och för hvar och ett af åren 1899—1908 100,000 kronor samt därvid och äfven i fråga om därefter följande år medgifvit, att inflytande flottningsafgälder finge användas för samma ändamål.

I fråga om medlens användande har Riksdagen under olika tider beslutat, att från och med 1899 medlen skulle få användas till bestridande af kostnaderna för flottledsbyggnader förutom i Norrbottens län, äfven i Kopparbergs län, från och med 1904 äfven i Västerbottens län, från

och med 1905 i samtliga norrländska län äfvensom Kopparbergs, Örebro och Västmanlands län samt år 1908 i hela riket utan afseende på visst län, och har Riksdagen sedermera alltjämt fattat enahanda beslut i fråga om för ändamålet disponibla medels användande.

De af Riksdagen sålunda anvisade extra ordinarie anslag hafva uppgått till ett sammanlagdt belopp af 1,350,000 kronor. Jämlikt härmed bilagda sammanställning öfver under åren 1891—1910 anvisade extra ordinarie anslag till reglering af flottleder samt äfven härtill disponibla medels användning framgår, att under samma tid influtit i afgälder, som lagts på det flottade virket, ett belopp af 976,655.10 kronor. Utgifterna hafva uppgått till 1,765,127.31, hvadan behållningen å anslaget den 31 december 1910 utgjorde 561,527.79 kronor.

Omförmälda amorteringsavgifter, 976,655.10 kronor, hafva influtit på grund af dels föreskrifter i vederbörligen meddelade regleringsutslag, hvarigenom af kronan rensade vattendrag förklarats såsom allmänna flottleder, dels bestämmelser i utaf Eders Kungl. Maj:ts befallningshafvande beträffande icke slutligt reglerade vattendrag meddelade interim-resolutioner, på grund af hvilka kronan, som i vattendragen utfört vissa regleringsarbeten, berättigats att tillsvidare, intill dess regleringarna hunnit slutföras, af de flottande uppbära viss bestämd afgift för hvarje flottgodsenhet, dels ock på grund af bestämmelser, intagna såsom villkor vid försäljning från kronans skogar af virke, som efter afverkning komme att nedföras till sådana flottleder, som, utan föregången syn enligt gällande flottningsstadga, genom domänstyrelsens försorg upprensats och flottbargjorts. I dessa sist afsedda vattendrag, hvilka antingen enbart beröra kronans skogar eller i hvilka virke från enskilda områden endast till mycket ringa mängd kan komma att för flottning nedläggas, har domänstyrelsen icke ansett lämpligt föranstalta om ny för deras upplåtande till, enligt flottningsstadgans bestämmelser, allmänna flottleder, enär därigenom onödiga kostnader skulle påläggas lederna, hvilka kostnader sedermera skulle återbetalas genom på i hufvudsak kronans virke lagda avgifter. Där det funnits enskilda skogar, från hvilka virke kunnat afverkas och framföras till ifrågavarande flottleder, har öfverenskommelser träffats med dessa skogars innehafvare, att de för rätt att vid flottning använda kronans byggnader skulle hafva att betala viss afgift för hvarje genom flottleden framflottad stock.

Såsom här förut omnämnts, hafva Riksdagens revisorer anmärkt, att de icke funnit räkenskaperna öfver disponibla anslag och därmed bestridda utgifter varit så upplagda att däraf kunnat vinnas önskvärd öfverblick öfver de inflytande medlen och deras användning. Därjämte

hafva revisorerne funnit särskildt anmärkningsvärdt, att af räkenskaperna icke kunnat utrönas, huru stor del af disponibla tillgångar som utgöres af anslagsmedel och till huru stor del amorteringsavgifter ingå däri, än mindre i hvad mån sådana avgifter belöpa på de olika flottningsledningarna och deras särskilda distrikt.

Eders Kungl. Maj:t har uti nådigt bref till domänstyrelsen den 27 november 1896 föreskrifvit bland annat, att inflytande amorteringsavgifter skola i domänstyrelsens hufvudbok redovisas i särskildt konto gemensamt med extra anslagen för reglering af flottleder. De uti härmed bilagda ofvan omförmälda sammanställning öfver anvisade medel och dessas användande införda belopp äro hämtade direkt ur styrelsens hufvudböcker, i hvilka af Riksdagen anvisade extra anslag för reglering af flottleder och influtna amorteringsavgifter äro jämlikt omförmälda nådiga bref förda å gemensamt konto. Domänstyrelsen har uti dess årligen afgifna underdåniga berättelse rörande skogsväsendet lämnat detaljerad redogörelse för användandet af under berättelseåret utbetalda medel till flottleders inrättande eller underhåll. Dessutom låter styrelsen föra särskild liggare med skildt uppslag för hvarje sådan flottled eller fastställt distrikt däraf, hvori flottledsanordningar bekostats af statsmedel. I denna liggare äro införda dels de kostnader, som genom skogsväsendet utbetalats för vattendragets reglering, eller, där flottleden genom vederbörligt regleringsutslag är upplåten till allmän flottled, de kostnader, som genom utslaget bestämts skola återbetalas kronan genom fastställda amorteringsavgifter, dels de räntor på oguldet byggnadskapital, som enligt regleringsutslaget skola tillkomma kronan, dels ock de belopp som under skilda år influtit genom å framflottadt virke lagda amorteringsavgifter. Dessutom är liggaren så uppställd, att därur kan för hvarje flottled eller distrikt däraf inhämtas huru stor del af byggnadskapitalet som vid hvarje årsskifte återstår oamorterad.

Huruvida regleringskostnaderna för viss flottled eller distrikt däraf bestridts utaf de medel, som af Riksdagen direkt anvisats eller af amorteringsavgifter, som influtit från andra förut reglerade vattendrag, kan styrelsen icke afgöra, då dessa medel ansetts utgöra ett gemensamt anslag, som jämlikt åberopade nådiga föreskrifter den 27 november 1896 redovisats på ett och samma konto.

Utaf förberörda sammanställning öfver under 1891—1910 anvisade anslag och dess användande framgår att de kostnader, som för flottleders byggande och underhåll utbetalats, kronor 1,765,127.31, med 415,127.31 kronor öfverstiga af Riksdagen direkt anvisade medel, kronor 1,350,000. Det kan alltså anses att den vid 1910 års slut disponibla

behållningen 561,527.79 kronor utgöres af för afsedt ändamål ännu ej använda influtna amorteringsafgifter.

I fråga om revisorernas anmärkning, att domänstyrelsen i vissa fall beslutat att amorteringsafgift icke skulle påläggas virke, som, här rörande från kronans skogar, framflottades i på kronans bekostnad upprepansad och byggd flottled, hvilket beslut revisorerna ansett icke stå i öfverensstämmelse med Riksdagens vid berörda medels anvisande uttalade förutsättning i fråga om regleringskostnadernas amortering, får styrelsen underdånigst anföra följande.

Då visst vattendrag ansetts kunna i afsevärdare grad komma att efter företagen reglering eller upprepansning befordra afsättningen af virke från kronans inom vattenområdet belägna skogar, vare sig vattendraget varit användt såsom flottled, ehuru ej reglerad jämlikt bestämmelserna i nådiga flottningsstadgan eller icke, har styrelsen så fort lämpligen kunnat ske vidtagit åtgärder för dess ändamålsenliga anordnande för flottning, så framt det ansetts att enskildt initiativ härtill icke kunnat vara att förvänta. I allmänhet har styrelsen för sådant afseende hos Eders Kungl. Maj:ts respektive befallningshafvande anhållit, att befallningshafvande måtte förordna om sådan syn för vattendragets upplåtande till allmän flottled, hvarom omförmäles i 1 § af nådiga flottningsstadgan den 30 december 1880. Sedan begärd syn hållits och Eders Kungl. Maj:ts befallningshafvande efter ärendets pröfning meddelat vederbörligt utslag, innefattande bestämmelser om sättet och villkoren för flottledens inrättande och begagnande samt tiden för föreskrifna arbetens fullbordande, äfvensom angående de flottandes förhållande till den, som å flottleden nedlagt kostnad, har domänstyrelsen i regel gått i författning om att de föreskrifna arbetena utförts under ledning af statens härför särskildt anställda flottningsingenjörer. Efter slutfördt arbete och sedan flottleden i vederbörlig ordning afsynats och godkänts, har den öfverlämnats till de flottande för användande och framtida underhåll. Genom förberörda regleringsutslag hafva de flottande förpliktigats dels att bilda en förening, hvars samtliga medlemmar skola vara skyldiga deltaga i gemensam flottning, dels att till kronan genom å flottgodset lagda amorteringsafgifter återbära de kostnader, hvartill de af kronan utförda arbetena värderats vid afsyningen.

I sådant mindre vattendrag, som antingen till hela sin längd framrinner genom kronans skogar och till hvilket på grund af terrängförhållandena kan framföras allenast virke från dessa skogar eller som är så beläget att det visserligen berör enskildas områden och därifrån kan väntas blifva tillfördt något flottgods, men i hvilket vattendrag

virkestillförseln från de enskilda skogarna ansetts komma att blifva endast en mycket ringa del af hela den beräknade flottgodsmängden, har domänstyrelsen i vissa fall, där öfverenskommelse kunnat träffas med dem, som berörts af regleringsarbetet, låtit uppenra och utbygga vattendraget utan att syn enligt flottningsstadgan dessförinnan hållits. Sedan arbetet med vattendragets utbyggande slutförts, har domänstyrelsen tillåtit att flottning däri fått äga rum ej blott af virke, som försålt från kronans skogar, utan ock af virke, som afverkats från efter vattendraget eventuellt belägna enskilda skogar. Vid försäljning af virke från kronans skogar efter flottleden har såsom försäljningsvillkor bestämts, att virkesköparen skulle hafva att, förutom köpeskillingen för virket, till kronan erlægga viss afgift för hvarje virkesenhet, som komme att flottas i det af kronan rensade vattendraget, och att dessa afgifter skulle inlevereras till Eders Kungl. Maj:ts vederbörande befallningshafvande samtidigt med inleverering af köpeskillingsbeloppet. I fråga om virke, som från enskilda skogar afverkats och därefter framförts till flottleden i och för flottning, har öfverenskommelse träffats med virkesägarna, hvarigenom dessa förbundet sig att erlægga förut omförmälda afgifter.

I nu ifrågavarande slag af flottleder har underhållet af flottledsbyggnaderna bestridts med statsmedel, under det att själfva flottningsarbetet gemensamt bedrifvits af de flottande, hvilka varit skyldiga att, därest genom försummelse eller vårdslöshet vid flottningens bedrivande skadegörelse åstadkommits å flottledsbyggnaderna, till kronan utgifva ersättning för kostnaderna för skadans botande och har äfvenledes sådan ersättning i vissa fall utkräfts.

Vid försäljning af på kronans skogar i Norrland utstämplade träd beräknas trädens värde på rot efter en med hänsyn till trävarumarknadens läge uträknad prisnota för skilda virkesdimensioner, afseende värdet vid kusten, och afdrages från virkespartiets sålunda beräknade bruttopris omkostnaderna för dess afverkning och flottning m. m., alltså äfven här förut omförmälda afgifter för användande af flottledsanordningar, som bekostats af kronan. Virkets nettovärde blir sålunda minskadt med dessa afgiftsbelopp.

För rationell skötsel af skogarna är af största betydelse att afsättning må kunna erhållas för virke af äfven obetydligt värde, då nämligen rensnings- och gallringskvistar i de flesta skogar bör afverkas i afsevärda mängder. Där afverknings- och flottningskostnaderna m. m. öfverstiga viss virkesdimensions bruttovärde, kommer sådant mindervärdigt virke, äfven där det är af sådan beskaffenhet att det bör borttagas för återstående bestånds utveckling och för föryngringens upp-

hjälpande, att kvarlämnas i skogarna till men för dessas rationella skötsel. Sedan numera afsättning vunnits för smärre pappersmassvirke från kronans skogar äfven i öfre Norrland, fönämligast i följd af att därstädes under senare åren anlagts ett flertal trämassfabriker, hvilka i med kronan ingångna kontrakt tillförsäkrats större del af för driften behöfligt virke för vissa år, har styrelsen ansett vara af största betydelse att vidtaga åtgärder för att virke af äfven mindre dimensioner och obetydligt värde må kunna komma till användning ej blott från skogar invid hufvudälfvorna eller de större bivattendragen utan äfven från mera aflägsset belägna skogar, hvarifrån det afverkade virket framföres till hufvudvattendraget genom bland andra de förut omnämnda af kronan flottbargjorda smärre biflöden.

På anförda skäl har styrelsen ansett det vara med kronans fördel förenligt och för statsskogarnas i öfre Norrland skötsel af stor betydelse att de afgifter, som hittills lagts på flottgoods, som, afverkadt från kronans skogar, framflottats i utaf kronan rensade men ej till allmänna flottleder jämlikt nådiga flottningsstadgan upplåtna vattendrag, icke komme att vidare utgå.

Genom sådant minskande af från bruttoprisen afgående omkostnader komma nettoprisen å de virkessortiment, hvars värden kunna bära samtliga omkostnader, att i motsvarande mån höjas.

Riksdagens förberörda, af Eders Kungl. Maj:t godkända beslut, hvarigenom medgifvits att de afgifter, som komme att läggas å flottningen, få för reglering af flottleder i Norrbottens och sedermera äfven andra län disponeras, har domänstyrelsen ansett innebära att, då i enlighet med vederbörligt regleringsutslag å flottgodset lagda amorteringsavgifter influtit från flottleder, som genom styrelsens försorg reglerats jämlikt nådiga flottningsstadgan, domänstyrelsen hade rätt att disponera avgiftsbeloppen för reglering af äfven andra flottleder. Domänstyrelsen har likaledes ansett sig pliktig tillse dels att kostnaderna för reglering af ifrågavarande slag af flottleder må blifva kronan ersatta genom på flottgodset lagda amorteringsavgifter, dels att de bestämda avgifterna komme att i vederbörlig ordning inflyta.

I sådana fall, där det emellertid ansetts icke vara till fördel för kronan att ett vattendrags reglering ägde rum jämlikt bestämmelserna i gällande flottningsstadga, utan det på grund af särskilda förhållanden befunnits lämpligare anordna flottled af mera enskild natur, har styrelsen ansett sig oförhindrad ombestyrta vattendragets flottbargörande på förut antydt sätt. Då bestämmelserna i nådiga flottningsstadgan icke äga tillämpning å dessa kronans enskilda flottleder, tillkomna för beredande

af ökad afsättning af virke från kronans skogar, har domänstyrelsen likaledes ansett sig oförhindrad att besluta huruvida omförmäldt virke, som framflottats i flottlederna, skall påläggas viss afgift eller icke, enär styrelsen funnit sådan anordning ej vara stridande mot Riksdagens beslut. Styrelsen kan däremot icke hafva ägt befogenhet medgifva ägarna af virke, som afverkats från enskilda skogar, rätt att utan ersättning till kronan begagna sig af de med statsmedel anordnade flottledsbyggnaderna. Före år 1911 har styrelsen i allenast några enstaka undantagsfall bestämt att inga som helst amorterings- och underhållsavgifter skulle påläggas från kronans skogar afverkad virke, som flottades i förberörda med statsmedel anordnade flottleder, hvilka icke reglerats i enlighet med bestämmelserna i gällande flottningsstadga. I augusti 1911 beslöt emellertid styrelsen att ifrågavarande slags avgifter icke skulle påläggas något från kronans skogar afverkad efter sagd dag försåldt virke, som flottades i senast omförmälda flottleder, hvilka samtliga äro belägna i Norrbottens län, och har detta styrelsens beslut meddelats virkesspekulanterna uti vederbörliga försäljningskungörelser.

Domänstyrelsen har likaledes anmodat vederbörande öfverjägmästare söka träffa preliminära aftal dels med de skogsägare, som i någon mån beröras af respektive flottleder, rörande de villkor hvar på de skulle tillåtas att vid flottning af från deras skogar afverkad virke begagna sig af kronans flottledsanordningar, dels med respektive flottningsföreningar för de allmänna flottleder, i hvilka de olika kronans enskilda flottleder utmynna, i fråga om öfvertagande af en flottning äfven i sistnämnda flottleder. Bland de af domänstyrelsen för berörda aftals ingående bestämda villkor må omnämnas dels att all flottning af virke såväl från kronans som enskildas skogar skall ske gemensamt genom respektive flottningsförenings försorg, dels att inga andra avgifter få af flottningsföreningen påläggas flottgodset än som må kunna betingas af kostnaderna för virkets framflottning samt för den strandskadeersättning, som föreningen kan blifva skyldig utgifva för å utaf enskilda disponerad mark åstadkommen skada genom flottningen, dels att ägarna utaf från enskild skog afverkad flottgods skola vara skyldiga att till kronan utgifva viss för de olika lederna bestämd underhållsavgift för hvarje flottgodsenhet, som i vattendraget nedlägges för flottning, dels ock att flottningsföreningen har att ansvara för den skada, som eventuellt kunde åstadkommas å kronans byggnader genom vårdslöshet eller försummelse vid flottningens bedrifvande. Domänstyrelsen skulle dessutom i aftalen förbinda sig att underhålla befintliga och för flottningens drift nödiga byggnader och anordningar, hvarjämte aftalen skulle gälla tillsvidare

med parterna förbehållen rätt till viss uppsägningstid. Därest enskild skogsägare, för hvilken visst vattendrag är af större eller mindre betydelse, anser sig icke vilja träffa aftal med kronan i berördt afseende, står det honom fritt att hos Eders Kungl. Maj:ts vederbörande befallningshafvande begära syn enligt flottningsstadgan för vattendragets upplåtande till allmän flottled.

Då Riksdagens revisorer anmärkt, att flottningsföreningar gent emot föreskrifterna i nådiga flottningsstadgan icke alltid bildats för flottleder, som af kronan jämlikt sagda stadga reglerats, i följd hvaraf det kunde vara tvifvel underkastadt, huruvida tillbörlig kontroll kunnat hållas öfver att kronan tillkommande amorteringsavgifter verkligen inbetalades till sitt riktiga belopp, synnerligast ifråga om avgifter, som skulle utgå för flottgods, som härrörde från enskildes skogar, får styrelsen underdånigst redogöra för hittills använda förfaringssätt för vinnande af betryggande kontroll i detta afseende samt för de frågor, som härmed kunna hafva samband.

Inom det län, där nu ifrågavarande slag af flottleder hufvudsakligen äro belägna, nämligen Norrbottens, är i regeln bestämdt uti vederbörligen fastställda reglementen för hufvudälvarnas flottningsföreningar, att dessa flottningsföreningars verksamhetsområden skola utgöras af respektive hufvudälf jämte alla däri utfallande biflöden, som genom vederbörligt regleringsutslag förklarats såsom allmänna flottleder. I följd däraf har, så snart ett af kronan regleradt bivattendrag genom vederbörligt utslag förklarats såsom allmän flottled och däri af kronan utförda byggnadsarbeten afsynats och godkänts, detsamma öfvertagits af respektive hufvudälfs flottningsförening, hvilken det ålegat att såväl ombestyra all flottning däri som ock att bestrida flottledsanordningarnas behöriga underhåll.

I gränsälvarna mot Finland, Torne och Muonio älfvar, i hvilka flottning af virke får äga rum tillsvidare endast i fasta flottor, är emellertid bestämmelserna i nådiga flottningsstadgan icke gällande, i följd hvaraf de, som däri bedrifva flottning, icke hafva bildat flottningsförening. Några af de i dessa älfvar från svenska sidan utfallande bivattendrag hafva upprensats och såsom allmänna flottleder reglerats genom kungl. styrelsens försorg och skulle de flottande i dessa allmänna flottleder hafva varit skyldiga att, då någon flottningsförening icke finnes för vattendraget i dess helhet, bilda särskilda föreningar för hvar och en af flottlederna. I afsikt att vinna ordning i dessa förhållanden har domänstyrelsen i framställningar till Eders Kungl. Maj:ts befallningshafvande i Norrbottens län anhållit, att befallningshafvande ville tillhålla

de flottande att i enlighet med bestämmelserna i respektive utslag angående trävarufflottningen i berörda allmänna flottleder bilda flottningsföreningar samt att hos befallningshafvande göra framställningar om fastställande af reglementen för dessa föreningar.

Af det »utdrag af protokoll inför landshöfdingeämbetet i Norrbottens län å landskansliet i Luleå den 24 september 1910» i fråga om bildande af flottningsförening i uti Muonio älf utfallande Parkajoki allmänna flottled, hvilket i afskrift bifogats Riksdagens revisorers anmärkningsakt, framgår att de flottleder, som sammanträd inför länsstyrelsen, förklarar sig villiga bilda flottningsförening, så snart de från domänstyrelsen erhållit uppgifter angående amorteringens gång och beloppet af de regleringskostnader, som ännu voro oguldna.

Förnämsta hindret för bildande af flottningsförening i nu ifrågasvarande allmänna flottled äfvensom öfriga dylika flottleder, som utfalla i gränssälvarna, torde emellertid icke ligga i det vid förberörda sammanträde anmärkta förhållande, i ty att, därest sådan förening bildades af de flottande för viss genom domänstyrelsens försorg reglerad flottled, och denna förening hos styrelsen anmälde förhållandet under anhållan om bekommande af uppgift i fråga om amorteringens gång m. m., svårighet i allmänhet icke torde hafva förefunnits att lämna den begärda uppgiften, ehuru det på grund af särskilda omständigheter visat sig svårt att i fråga om Parkajoki flottled omedelbart öfverlämna riktig uppgift, enär det beträffande under vissa år influtna amorteringsafgifter icke angifvits de distrikt af flottlederna, i hvilka flottgodset nedlagts.

I nu ifrågasvarande flottleder, som i hufvudsak tillföras virke från kronans skogar, och rörande hvilka flottgodsägarna ofta icke äro de samma år efter år samt hvari därjämte vissa år allenast en person eller ett trävarubolag bedrifver flottning, äro förhållandena, såsom domänstyrelsen i underdånigt utlåtande den 27 maj 1909 jämväl framhållit, ofta sådana att bestämmelserna i nådiga flottningsstadgans 10—16 paragrafer icke kunna i alla delar vinna tillämpning.

För ernående af kontroll öfver att fastställda amorteringsafgälder blifva behörigen inlevererade, har domänstyrelsen uti af styrelsen utfärdade reglementariska föreskrifter för skogsstatens tjänstförvaltning den 31 januari 1910 bestämt, att i fråga om flottled, där kronan äger uppbära sådana afgälder, vederbörande jägmästare skall hafva att i god tid till öfverjägmästaren insända uppgift för hvarje flottningsdistrikt å den virkesmängd, som för hvarje virkesägares räkning under året flottats, samt å de härå belöpande afgälderna. Efter granskning skall öfverjägmästaren skyndsamt insända uppgifterna å kronan tillkommande af-

gälder till länsstyrelsen för medlens indrifning, hvarjämte han vid årets slut skall insända ett exemplar af sina till länsstyrelsen lämnade uppgifter till domänstyrelsen.

För att fullgöra detta sitt åliggande har jägmästaren att hos vederbörande flottningsföreningsstyrelse anhålla om uppgift å förberörda för hvarje virkesägares räkning under året flottade virkesmängd. Där flottningsförening icke funnits i visst vattendrag, har jägmästaren att vända sig till vederbörande virkesägare med anhållan om sagda uppgift. Då nästan undantagslöst allt virke, som framflottas i af kronan reglerade flottleder inom Norrbottens län, härrör från skogar, från hvilka afverkning icke får äga rum annat än efter stämpling af skogspersonalen och då sådant virke, sedan det afverkats och framkörts till flottleder, alltid för hvarje skild virkesägare uppräknas till stycketal af vederbörande kronojägare, som därom aflämnar rapport till jägmästaren, kan denne utöfva kontroll öfver riktigheten utaf af flottningsföreningsstyrelsen eller de olika virkesägarna erhållna virkesuppgifter.

Förutom förenämnda uppgifter till öfverjägmästaren har jägmästaren dessutom att i samband med kassaredogörelsen årligen insända så kallade skogsmedelförteckningar, i hvilka skola införas sådana inkomster för från reviret försålda skogseffekter, som icke af jägmästaren själf uppburits och redovisats i kassaredogörelsen, äfvensom bland annat alla nu ifrågavarande slag af afgälder, med iakttagande dels att införandet sker det år fordran uppkommit, oberoende af under hvilket år medlen skola inflyta, dels att noggrant angifvas år och dag, då medlen skola inbetalas.

Där i någon af omförmälda skilda förteckningar angifvits, att kronan äger fordran, känner sig styrelsen förvissad om att revisionen hos styrelsen icke underlåter tillse, att densamma varder vederbörligen indrifven.

Riksdagens revisorer hafva slutligen framhållit, att närmare undersökning syntes böra åvägabringas för utrönande, huru angifna förhållanden lämpligast skulle kunna ordnas för att bringas i öfverensstämmelse med de förutsättningar, på hvilka bedrifvandet af flottning i allmän flottled enligt gällande flottningsstadga är byggdt.

Genom de i det föregående omnämnda bestämmelser, som meddelats uti af styrelsen utfärdade föreskrifter för skogsstatens tjänstförvaltning den 31 januari 1910, torde kontrollen öfver uppbörden af flottledsafgifterna skärpas utöfver hvad därför varit fallet. I samma syfte anhåller styrelsen samtidigt härmed i bref till Eders Kungl. Maj:ts befallningshafvande i de län, hvarest kronans flottleder äro belägna, att afskrifter af de från flottledsföreningarna jämligt vederbörligt regle-

ringsutslag till länsstyrelserna årligen inkommande uppgifter angående flottleders amortering m. m. måtte tillställas vederbörande öfverjägmästare. Denne anmodas tillika att, sedan han därefter i nödiga delar granskat uppgifterna, lämna styrelsen del af hvad därvid befunnits kunna föranleda till anmärkning, samt tillika hit insända desamma.

På detta sätt torde bokföring och redovisning hos styrelsen kunna bringas i full öfverensstämmelse med hvad flottningsstadgan i sådant afseende förutsätter.

Beträffande i öfrigt sistnämnda anmärkning torde styrelsen efter hand blifva i tillfälle vidtaga åtgärd för att de kronans flottleder, som icke tillika äro allmänna flottleder, varda i mån som deras betydelse härför kan utgöra motiv, insynade till allmänna flottleder.

Styrelsens i det föregående omnämnda åtgörande ifråga om träffande af bindande aftal dels med ägare af enskilda skogar, som beröra kronans till allmän flottning ej upplätta flottleder, dels med de flottningsföreningar, som finnas för respektive hufvudvattendrag, torde äfvenledes helt visst komma att på praktiskt och tillfredsställande sätt ordna förhållandena i de mindre, med statsmedel flottbargjorda vattendrag, som så godt som endast beröra kronans skogar och i hvilka på skäl, som förut anförts, icke ansetts lämpligast företaga flottledsreglering i den ordning nådiga flottningsstadgan föreskrifver.

I sammanhang härmed får styrelsen ock nämna att styrelsen haft för afsikt att till Eders Kungl. Maj:t inkomma med underdånig framställning om, att dessa nu senast berörda flottleder från och med 1912 ej vidare skulle redovisas i samband med extra ordinarie anslaget till flottleders reglering, utan att de med det skäligen värde, de anses äga den 31 december 1911, skulle såsom en kapitalökning öfverföras till statens domäners fond, hvaraf äfvenledes skulle följa att framdeles nödiga kostnader för dessa flottleders underhåll skulle ingå bland nämnda fonds driftkostnader.

Slutligen får styrelsen — under hänvisning till sin underdåniga framställning den 27 maj 1909, hvori framhållits önskvärdheten af att gällande bestämmelser angående allmän flottled och flottning af virke i väsentliga delar omläggas, och rörande hvilka frågor Eders Kungl. Maj:t lärer hafva uppdragit åt särskilda sakkunnige att utarbete förslag — härmed underdånigst ifrågasätta, huruvida icke, därest det ansåges nödigt företaga för af revisorerna antydt ändamål ytterligare utredning utöfver hvad nu lämnats, densamma lämpligen skulle för undvikande af dubbelarbete kunna anstå för att utföras i sammanhang med de förändringar, som kunna påkallas af blifvande nya flottningsförfattningar.»

Förevarande fråga synes Riksdagen till fullo värd den uppmärksamhet som revisorerna ägnat densamma. Uppenbarligen är det en angelägenhet af stor vikt ej mindre att en effektiv kontroll kan utövas därå, att vederbörliga flottningsavgifter till kronans kassa inflyta, än äfven att såväl dessa avgifter och de till upprensning af flottleder anvisade anslag som utgifterna för sistberörda ändamål varda på ett tillförlitligt och öfverskådligt sätt bokförda och redovisade. Det är äfven synnerligen viktigt både för kronan och den enskilde skogsägaren att räkenskaperna klart utvisa huru regleradt vattendrag amorteras. Riksdagen har emellertid icke af domänstyrelsens i ärendet afgifna förklaring blifvit öfvertygad om att under nuvarande förhållanden dessa önskemål blifva tillgodosedda i erforderlig grad och anser sig förty böra hos Eders Kungl. Maj:t anhålla om åtgärders vidtagande till ernående af nödig ordning och reda i hithörande förhållanden. Likaledes har Riksdagen i anslutning till revisorernas därom uttalade mening velat framhålla önskvärdheten af att, då befrielse från erläggande af flottningsavgifter anses böra beviljas, Eders Kungl. Maj:ts medgifvande härtill inhämtas.

Riksdagen får alltså anhålla dels att Eders Kungl. Maj:t täcktes vidtaga erforderliga åtgärder i syfte att uppbörd och redovisning af inflytande avgifter för flottning i vattendrag, som blifvit på statens bekostnad flottbargjorda, må, där vattendraget blifvit inrättadt till allmän flottled, underkastas sådan kontroll, som i flottningsstadgan föreskrifves, och i öfriga fall kontrolleras på sätt eljest kan finnas ändamålsenligt, äfvensom att den hos domänstyrelsen förda räkenskap öfver nu ifrågasvarande medel må varda så uppställd, att af densamma omedelbart framgår ej endast beloppet af utbetalda rensningskostnader och inflytande amorteringsavgifter för hvarje flottled och distrikt, än äfven kvarstående, icke amorterade sådana kostnader, dels ock att förslag angående afskrifning af kostnader för verkställda rensningsarbeten i vissa vattendrag och befrielse för flottande från skyldighet att erlægga amorteringsavgifter för virke, afverkad på kronans skogar, må i förekommande fall underställas Eders Kungl. Maj:ts pröfning.

Stockholm den 26 april 1912.

Bilaga.

Sammanställning öfver under åren 1891–1910 anvisade extra ordinare anslag

År.	Behållning (+) eller brist (-) från föregående år.		Inkomster kronor.										Utgifter;							
			Anslag. Kronor.	Influtna amorteringsavgifter från flottleder inom								Summa amorteringsavgifter. Kronor.	Norr-bottens län. Kronor.	Väster-bottens län. Kronor.	Väster-norrlands län. Kronor.					
				Norr-bottens län.	Jämt-lands län.	Koppar-bergs län.	Värm-lands län.													
1891	—	—	100,000	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	57,527	68	—	—	—	—	
1892	+	42,472	32	100,000	—	4,648	49	—	—	—	—	—	4,648	49	36,360	78	—	—	—	
1893	+	110,760	03	—	—	14,046	88	—	—	—	—	—	14,046	88	65,059	79	—	—	—	
1894	+	59,747	12	—	—	10,125	21	—	—	—	—	—	10,125	21	64,842	68	—	—	—	
1895	+	5,029	65	—	—	32,116	75	—	—	—	—	—	32,116	75	46,567	55	—	—	—	
1896	—	9,421	15	50,000	—	14,331	99	—	—	—	—	—	14,331	99	63,606	75	—	—	—	
1897	—	8,695	91	50,000	—	36,813	54	—	—	—	—	—	36,813	54	62,172	80	—	—	—	
1898	+	15,944	83	50,000	—	67,219	43	—	—	—	—	—	67,219	43	96,025	10	—	—	—	
1899	+	37,139	16	100,000	—	59,219	56	—	—	—	—	—	59,219	56	101,942	94	—	—	—	
1900	+	94,415	78	100,000	—	99,134	75	—	—	—	—	—	99,134	75	142,060	33	—	—	—	
1901	+	151,432	60	100,000	—	55,086	84	—	—	—	—	—	55,086	84	123,796	60	—	—	—	
1902	+	182,722	84	100,000	—	33,262	75	—	—	—	—	—	33,262	75	50,838	48	—	—	—	
1903	+	265,147	11	100,000	—	41,828	12	—	—	—	—	—	41,828	12	59,769	33	—	—	—	
1904	+	325,671	36	100,000	—	87,668	61	—	—	—	—	—	87,668	61	76,915	14	—	—	—	
1905	+	393,585	10	100,000	—	55,205	61	—	—	182	17	—	55,387	78	97,579	08	—	—	—	
1906	+	439,177	38	100,000	—	68,731	09	—	—	—	—	—	68,731	09	71,570	77	—	—	—	
1907	+	532,123	37	100,000	—	44,038	29	—	—	22,963	95	1,287	10	68,289	34	72,158	10	—	—	26
1908	+	626,733	63	100,000	—	54,989	29	—	—	23,552	72	813	32	79,355	83	54,843	31	1,705	31	4,484
1909	+	741,095	98	—	—	65,714	97	—	—	11,359	83	3,378	12	80,452	92	76,897	49	2,763	84	441
1910	+	702,105	33	—	—	53,099	32	71	63	14,815	39	949	38	68,935	72	93,037	64	12,345	25	218
Summa	—	—	—	1,350,000	—	897,281	49	71	63	72,874	06	6,427	92	976,655	10	1,513,572	34	16,814	40	5,170

till reglering af flottleder samt öfver härtill disponibla medels användande.

reglerings- och underhållskostnader uti flottleder inom																Behållning(+) eller brist (-) till näst- kommande år.					
Jämt- lands län.	Gäfle- borgs län.	Koppar- bergs län.	Värm- lands län.	Örebro län.	Västman- lands län.	Älfs- borgs län.	Kalmar län.	Hal- lands län.	Summa utgifter.												
Kronor.	Kronor.	Kronor.	Kronor.	Kronor.	Kronor.	Kronor.	Kronor.	Kronor.	Kronor.												
—	—	—	—	—	—	—	—	—	57,527	68	+	42,472	32	—	—						
—	—	—	—	—	—	—	—	—	36,360	78	+	110,760	03	—	—						
—	—	—	—	—	—	—	—	—	65,059	79	+	59,747	12	—	—						
—	—	—	—	—	—	—	—	—	64,842	68	+	5,029	65	—	—						
—	—	—	—	—	—	—	—	—	46,567	55	—	9,421	15	—	—						
—	—	—	—	—	—	—	—	—	63,606	75	—	8,695	91	—	—						
—	—	—	—	—	—	—	—	—	62,172	80	+	15,944	83	—	—						
—	—	—	—	—	—	—	—	—	96,025	10	+	37,139	16	—	—						
—	—	—	—	—	—	—	—	—	101,942	94	+	94,415	78	—	—						
—	—	—	—	—	—	—	—	—	142,117	93	+	151,432	60	—	—						
—	—	—	—	—	—	—	—	—	123,796	60	+	182,722	84	—	—						
—	—	—	—	—	—	—	—	—	50,838	48	+	265,147	11	—	—						
—	—	—	—	—	—	—	—	—	81,303	87	+	325,671	36	—	—						
—	—	—	—	—	—	—	—	—	119,754	87	+	393,585	10	—	—						
—	—	—	—	—	—	—	—	—	109,795	50	+	439,177	38	—	—						
—	—	—	—	—	—	—	—	—	75,785	10	+	532,123	37	—	—						
—	—	—	—	—	—	—	—	—	73,679	03	+	626,733	63	—	—						
129	87	—	—	—	—	—	—	—	64,992	93	+	741,095	98	—	—						
1,085	79	—	—	—	—	—	—	—	119,443	57	+	702,105	33	—	—						
9,362	49	—	—	—	—	—	—	—	209,513	26	+	561,527	79	—	—						
10,578	16	7,586	26	157,861	29 *)	50,310	—	396	21	558	70	2,033	67	181	40	64	—	1,765,127	31	—	—

*) Kostnaden för reglering af Hedströmmen 56,841:60 kronor är i sin helhet inbegripen i denna summa, ehuru vattendraget delvis är beläget inom Västmanlands län.